

HAZARD

26. 7. - 19.30 Pravčice
(u Hulína) Velký tradiční
Country bál
19. 7. - Ranč Kostelany

HAZARD je bluegrassová a country kapela ze Zlína, o které všichni, kdo se v této hudbě jen trochu orientujete jistě víte. Nejenom, že už na svém kontě mají páni muzikanti bezpočet vystoupení, ale vydali i povedenou desku a jsou zakladateli hudební přehlídky Napajedelská podkova. Partu muzikantů už roky neopouští humor, ani zapálení pro hudbu. Vyprávět by mohli všichni, kdo je už slyšeli. Přes dvacet let Hazard naprosto bezpečně brázdí festivaly, country bály a další akce. Už roky můžete kapelu vídat ve složení: Jirka Novotný – zpěv, kytara, Ladislav Kozel – banjo, zpěv, Vítězslav Karásek – housle, zpěv, Libor Nábělek – kontrabas, zpěv, Ivo Svozil – kytara, dobro a Jaroslav Míkl – mandolína, zpěv. A právě poslední jmenovaný byl mluvčím kapely pro následující rozhovor.

Jak se za dobu působení kapely posunul její repertoár?

V době, kdy se začínala kapela pomalu formovat, někdy kolem roku 1985 jsme hráli Zelenáče, Greenhorns, či nějaký, dá se říct, trampgrass. Pak jsme se postupně dostávali víc a víc k jiným nahrávkám a proto jsme se začali věnovat i repertoáru jiných kapel a interpretů. Postupem času přišly taky různé změny v obsazení naší kapely. Přišli hráči, kteří před tím hrávali v Touze a přinesli s sebou newgrass, následovala éra repertoáru Newgrass Revival. Dneska už je ten záběr opravdu široký, už se nepouštíme jen do repertoáru jedné kapely.

Pokud vím, tak máte i autorské věci. Kdo je píše?

Autorské jsou jenom texty. Spoustu jich napsal Brambor (Ladislav Kozel), jeden já, taky Křivas (Jirka Novotný), povětšinou nás ale zásobuje Viktor Šiška, basák z Podjezdu. Tahá texty ze šuplíku, takové, které oni hrát nebudou. Byla by škoda je nevyužít.

Kolik věcí vlastně máte v repertoáru?

To se nedá říct. To co jsme schopní z fleku zahrát, může být tak 170 písniček. Hráli bychom dva dny a dvě noci, kdybychom měli přehrát opravdu všechno (smích). Když hrajeme na nějaké akci a někdo přijde, že chce zahrát písničku, kterou od nás už léta neslyšel, tak to zahrajeme. Jen se těžko se sice vzpomíná na slova, ale protože už jsme zvyklí i improvizovat, tak to není problém. No a kolikrát jsme hráli věci, které jsme ani neznali a taky to šlo.

Co soutěže? Žádných soutěží se neúčastníte?

Ne, soutěží se neúčastníme. V těch osmdesátých letech jsme, s malou výjimkou, nechťeli na takové akce.

Nelbil se vám ten systém a atmosféra těchto soutěží? Dá se to tak říct. Neviděli jsme v tom nic „našeho“. Chtěli jsme si zahrát, ale v pohodě.

Co byl nejvýraznější, nebo zlomový okamžik v Hazardu?

To asi bylo, když jsme točili naše CD Písně zůstanou v roce 2004. Tam se totiž ukázalo co kdo umí a neumí, v čem jsme kdo méně zběhlý a na co všechno si dát pozor. Do té doby se zdálo být všechno v pořádku, ale ve studiu se najednou nemá člověk za co schovat.

Co z prožitých akcí patří mezi vaše nejlepší hraní?

Když zavzpomínám, tak dobré akce bývaly Rodeo v Jankovicích, také to jsou countrybály v Hulíně a Pravčicích, nebo Napajedelská podkova.

A právě na tu jsem se chtěla zeptat.

Kapela stojí za jejím vznikem, pokud se nepletu.

Jak tahle přehlídka vznikla?

Myslím, že to vzešlo na popud tehdejšího Kulturního klubu v Napajedlích. Chtěli nějakou takovou pravidelnou akci zavést. Oslovili nás, protože v té době jsme zkoušeli v Napajedlích na zámku. A tak jsme uspořádali přehlídku, která úspěšně pokračuje až do dneška.

Jste dlouholetá sestava, jaký je recept na stabilitu?

V této sestavě hraje od roku 1995 s výjimkou mé osoby, přidal jsem se ke stálé sestavě znovu v roce 1999. (poz. čtyři roky působil jinde) Dneska už nejsme takoví jako někteří mladí muzikanti bez závazků, kteří chtějí dosáhnout úspěchu za každou cenu. Pro ně je muzika na prvním místě. Z pohledu hudby je to sice dobře, ale pak se může stát, že je skvělá kapela plná dobrých muzikantů, kteří si ale lidsky nerozumí. Proto jsme u nás zvolili všechno na pohodu a děláme pro kapelu maximum, ale to maximum, které nám dovolí rodina a práce. Vážíme si vztažů, co mezi sebou máme a ona se ta pohoda projevuje i na naší muzice.

Posloucháte každý stejný hudební styl?

To se nedá říct. Bluegrass posloucháme všichni, ale protože dostupných nahrávek je dnes už tolik, každý individuálně posloucháme i jiný styl tohoto žánru. Když pak vybíráme něco do kapely, tak každý, koho něco zaujme, to přinese a ono se to vykrytalizuje.

Jak dlouhá potom uplyne doba než dáte písničku dohromady?

Nejdřív ji posloucháme všichni, jestli nás chytne. Pak taky posoudíme, jestli to není nad naše síly. Vybíráme z repertoáru Rhondy Vincent, Blue Highway, Alison Krauss. A pak uplyne dlouhá doba, než dá někdo do kupy text.

Všichni jste nesmírně vytrvalí z mého pohledu, tak protože pravidelně zkoušíte každý patek.

Je to tak?

Ano. To už je rituál týdne. Skončí pracovní tempo a je zkouška. Dřív jsme zkoušeli uprostřed týdne, ale přirozenou cestou se to posunulo až na závěr posledního pracovního dne. Je to dobré taky v tom, že když je pak v sobotu akce, jsme rozehraní.

Máte pořád co zkoušet?

Většinou pracujeme na těch nejnovějších písničkách. Ale občas se stane, že dirigent zapátrá v paměti a vytáhne něco z paty, nějakou naši starou věc. První šok je s textem. Často pak ale přijdeme na to, že před deseti, patnácti lety to byl blivajz a teď je to krásná písnička.

Už jsi to naznačil, máte i kapelní akce?

Pravidelně v září míváme kapelní dovolenou. Přibližně pět dní až celý týden. Jezdíme jen sami, bez rodin. Částečně je to dovolená, částečně soustředění. Užijeme si volna a přijdou i nápady.